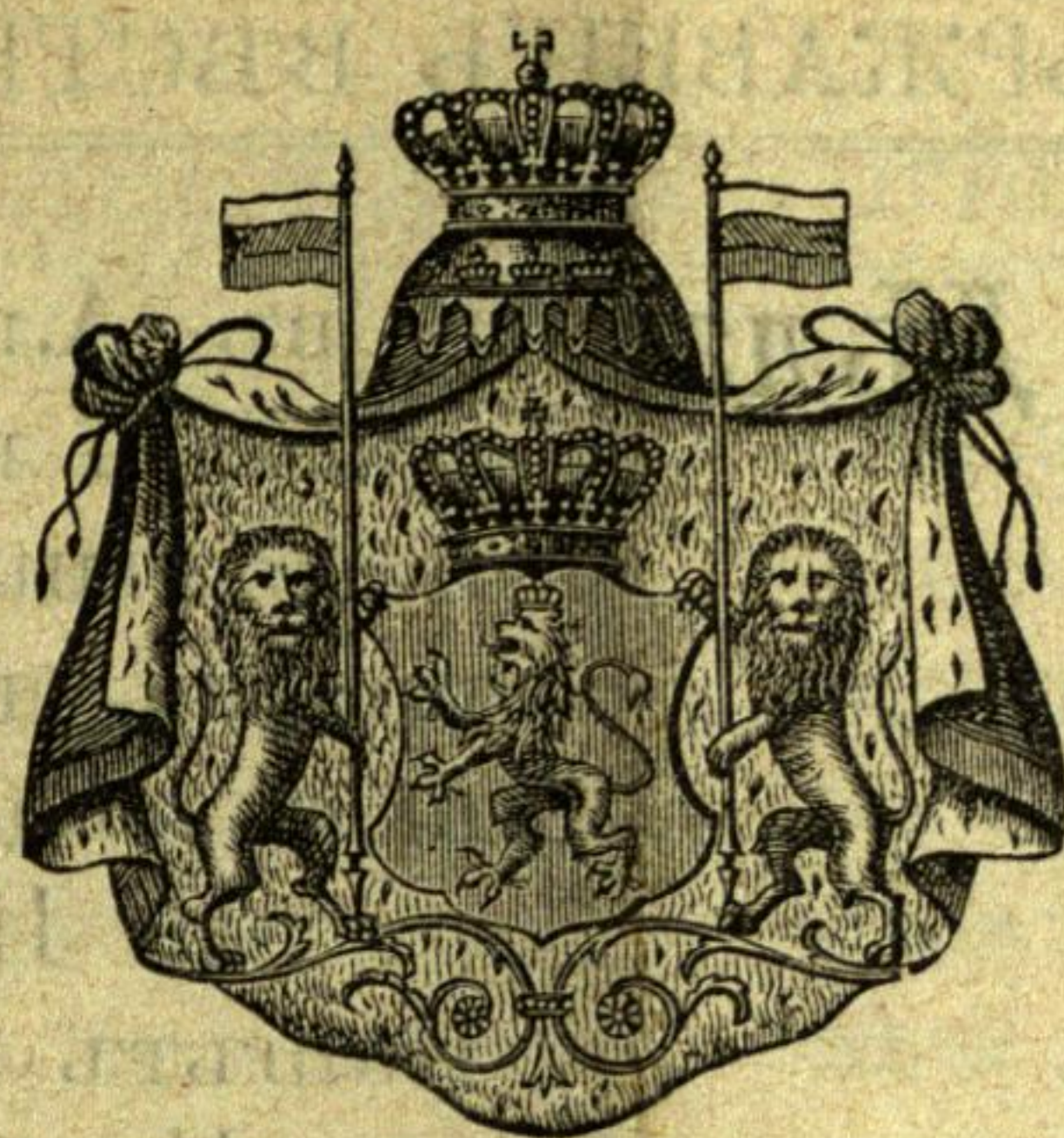

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ равноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, вторникъ 23 ноемврий 1882.

БРОЙ 134.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Общитѣ Сгради.

УКАЗЪ

№ 786.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашия управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 16 ноемврий подъ No. 1426,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се отпуснѣтъ 7000 лева за допълнение съдържанието отъ 24,000 лева на началника на желѣзнопѣтний отдѣлъ инженера Харровера, отъ 1 юлий до края на текущата финансова година.

II. Тѣзи сума да се взие отъ остатѣцитѣ по § 16 за личния съставъ на Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията.

III. Нашиятъ управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашѣтъ Дворецъ въ София на 17 ноемврий 1882 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вѣлковичъ.

УКАЗЪ

No. 788.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашѣтъ Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, представено Намъ съ доклада му отъ 17 ноемврий 1882 г. подъ No. 1440, и съгласно съ мнѣнието на Държавний Сѣвътъ,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се отпуснѣтъ деветнадесетъ хиляди седемстотинъ и двадесетъ лева (19,720) отъ полупроцентния сборъ за извършване слѣдующитѣ работи за олучшението на Варненското пристанище.

а) Постилане съ калдърѣмъ заднята страна около митарственната магазия.

б) Уравняване и постилане съ камане останѣлото праздно мѣсто отъ съборенний дървенъ покривъ предъ ветхото здание на митницата.

в) Събаряне сѣществующата, при входѣтъ отъ пристанището за въ града, каменна врата на съборенната крѣпость.

г) Доставка 2 крана (елеватора) за вдигане на стокитѣ, 2 крѣга за обръщане и 6 вагончета.

II. Изпълнението на настоящий указъ се възлага на Нашия Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 17 ноемврий 1882 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вѣлковичъ.

УКАЗЪ

№ 790.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашѣтъ управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, представено Намъ съ доклада му отъ 18 ноемврий 1882 г. подъ No. 1445,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се уволни економа на образцовий чифликъ при г. Руссе Ст. II. Боцевъ по собственното му желание и на негово мѣсто да се назначи Константинъ Б. Чакмаковъ.

II. Това уволнение или назначение да се счита отъ деньтъ на сдаванетоъ или приемането на длѣжността.

III. Нашѣтъ управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашѣтъ Дворецъ въ София на 18 ноемврий 1882 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вѣлковичъ.

Съ указъ подъ No. 789, отъ 18 ноемврий т. год. се постановява: да се внесе за разглеждане въ Държавний Сѣвътъ изработений отъ Министерството на Обществениѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията публично-административенъ правилникъ за риболовството въ Княжеството.

Съ указъ подъ No. 792, отъ 17 ноемврий т. год. се постановява: да се внесе за разглеждане въ Държавний Сѣвътъ законопроектъ за земледѣлческото училище при гр. Руссе.

По Министерството на Вътрешнитъ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 795.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Вътрешнитъ Дѣла, представено Намъ съ доклада му отъ 19 ноември 1882 год. подъ №. 8628,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Да се вземе изъ общитъ остатъци на Министерството на Вътрешнитъ Дѣла по бюджета за настоящата 1882 година 9000 лева недостигаючи за съдържание писци и разсилни при сжщото Министерство за до края на настоящата година.

Исполнението на настоящийтъ указъ се възлага на Наштъ Министръ на Вътрешнитъ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 19 ноември 1882 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вътрешнитъ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество

№. 8628.

Господарю!

По причина на многото натрупана работа въ повѣренното ми Министерство, а особенно при издаването на нови закони, бѣше необходимо нужно, щото Министерството да наеме повече писци и то таквизъ, които преписватъ чисто. Вслѣдствие на това увеличение числото на писцитъ, кредитътъ за съдържанието имъ се свърши, тъй щото до края на настоящата година за тая цѣль ще е нужна една сума отъ 9000 лева. Като имахъ прѣдъ видъ горѣречената нужда, на основание чл. 35 отъ закона за бюджета, внесохъ тоя въпросъ въ Министерский Съвѣтъ за разрѣшение, който Съвѣтъ въ засѣданието си отъ 1-й ноември рѣши, щото да се отпусне рѣчената сума на повѣренното ми Министерство.

Вслѣдствие на това, честь имамъ най покорно да моля Ваше Височество да благоволите и разрѣшите, щото потрѣбната сума за съдържание писцитъ до края на годината 9000 лева, да се взематъ изъ общитъ остатъци на повѣренното ми Министерство по бюджета за настоящата година.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най покорно Ви моля да благоволите да подпишете приложенъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 19 ноември 1882 година.

Подписалъ: Министръ на Вътрешнитъ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№ 799.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Вътрешнитъ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 17 ноември 1882 год. подъ №. 2395,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. На Главний Ветеринарний лѣкаръ, Магистръ Нейманъ, за ходението му прѣзъ мѣсецитъ юния и юлия т.

г. въ Алфоръ (Франция) въ заграниченъ отпускъ съ характеръ на командировка съ учебна цѣль, да се отпуснѣтъ петстотинъ лева, които да се вземѣтъ отъ суммата за непредвиденитъ расходи по Медицинската часть за настоящата год. § 20 ст. 2.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ Министръ на Вътрешнитъ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 19 ноември 1882 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вътрешнитъ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 2395.

Господарю!

Главний Ветеринарний лѣкаръ, Магистръ Нейманъ, който ходи, презъ мѣсецитъ юния и юлия, въ Алфора (Франция) въ заграниченъ отпускъ съ характеръ на командировка съ учебна цѣль, съ подаденитъ си рапорти до Медицинский Съвѣтъ, отъ 28 септемврия и 13 октомврия т. г. №. 70 и 74, моли да му се отпусне поне часть отъ израсходванитъ отъ него частни пари въ врѣме на означената командировка, тъй като тя не малко му струвала (2600) лева.

Като вземамъ прѣдъ видъ:

1) че отпускъ на главний ветеринарний лѣкаръ е ималъ характеръ на командировка и въ такъвъ случай той е билъ принуденъ да израсходва повече отъ колкото се предполага да израсходва ако да бѣше само въ отпускъ;

2) че споредъ представенъ отъ главний ветеринарний лѣкаръ отчетъ, който наскоро ще се публикува въ „Държавенъ Вѣстникъ“ опититъ по пресаждане Сибирската язва (Pustula maligna), за които е билъ той командированъ, сж сполучени и не малко значение ще иматъ за въ България;

3) че Медицинский Съвѣтъ, въ засѣданието си отъ 9 октомври е постановилъ да се ходатайствува за отпущание на каква годъ часть отъ израсходванитъ отъ Магистръ Нейманъ пари, то намирамъ за справедливо да се отпуснѣтъ Магистру Нейману 500 лева.

Вслѣдствие на горѣизложеното честь имамъ най-смирено да моля Ваше Височество да благоволите и одобрите слѣдующето:

На главний ветеринарний лѣкаръ, Магистръ Нейманъ, за ходението му прѣзъ мѣсецитъ юния и юлия т. г., въ Алфора (Франция) въ заграниченъ отпускъ съ характеръ на командировка съ учебна цѣль, да се отпуснѣтъ петстотинъ лева, които да се взематъ отъ суммата за непредвиденитъ расходи по медицинската часть за настоящата година § 20 ст. 2.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, най стирено моля да благоволите и подпишете приложенъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

Министръ на Вътрешнитъ Дѣла
Генералъ Майоръ Соболевъ.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александръ.“

Докладъ до Негово Височество.

№ 8630.

Господарю!

Жителитъ отъ село Кара-Хасанъ, Поповска околия, Разградско окръжие, прѣимущественно Българе, въ протоколътъ си подъ №. 191, поднесенъ на Разградскийтъ окръженъ управителенъ съвѣтъ, изявили желание да се прѣ-

именува селото имъ отъ Кара-Хасанъ на Зарайево въ честь на 140-й пѣхотенъ Зарайскій полкъ отъ Императорската Русска войска, който въ войната за освобождението е дѣйствувалъ въ околността на с. Кара-Хасанъ, и много отъ паметниците въздигнати върху могили на паднали презъ врѣмето на войната жертви отъ този полкъ сж запазени отъ това село. Послѣдствие на тѣзи молба Разградскійтъ окръженъ съвѣтъ въ засѣданието си отъ 4-й текущій ноемврий подъ No. 71 постановилъ да ходатайствува за удовлетворение желанието на жителетѣ отъ с. Кара-Хасанъ.

Горѣизложеното имамъ честь да представя на благоусмотрение и одобрение на Ваше Височество.

Смѣъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 19 ноемврий 1882 год.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 21.

Варненскій градски полицейски приставъ Андонъ Димитровъ се отчислява отъ длъжностъ по немарливостъ и вмѣсто него за и. д. полицейски приставъ въ г. Варна се назначава финансовъ подсекретаръ при Варненското окръгъупрвление Каваевъ.

София, 19 ноемврий 1882 година.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

П Р И К А З Ъ.

No. 22.

И. д. на секретаръ при Севлиевскій окръженъ управителъ Славчевъ се уволнява по собствено желание, а вмѣсто него за и. д. секретаря се назначава бившій секретаръ въ закритото Орѣховско окръжно управление Богданъ Ивановъ.

София, 19 ноемврий 1882 година.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла.

П Р И К А З Ъ

No. 177.

Понеже отъ заявлението на Т. Т. Превъсходительства Предсѣдателя на Министерскій Съвѣтъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ работи, Генералъ Соболевъ и Министра на Войната, Генералъ Каульбарсъ се вижда, че при пътуванъето имъ съ пощенски конѣе отъ Ломъ за София, на 17 и 21 септемврий т. г., Ломската и Берковската станции не сж се отнесли съ подобающето се внимание за улеснение пътуванъето на Тѣхни Превъсходительства, правя строгъ разговоръ на управляющій въ това врѣме Ломската станция, подначалника Т. Любимовъ, и на началникътъ на Берковската станция Черешаровъ.

София, 16 ноемврий 1882 година.

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията,

Д-ръ Г. Вжлковичъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Отъ Държавния Съвѣтъ.

Р ѣ ш е н и я.

Засѣдание XCII отъ 7 Юлия т. г.

Прѣдмѣти:

1. Жалбата на Габровското общинско управление, за това че властитѣ не му оказвале съдѣйствие при събиранieto на училищното даждие. Общинското управление увѣдомява Държавния Съвѣтъ, че то, съгласно съ прѣдложението му, се обърнжло къмъ мировото въ Габрово сѣдилище съ заявление да издаде прѣсѣда за исплащанъе

училищното даждие отъ нѣкои неисправни платци. Мировий сѣдия обаче съ отношение отъ 7 Юний т. г. подъ No. 468 увѣдомилъ общинското управление, че по устното приказание отъ Г. Министра на Правосѣдието му възврѣща поради неподсѣждностъ възбуденитѣ дѣла за събиране училищното даждие. Просителетѣ молятъ Съвѣта да влѣзне въ споразумение съ надлѣжното Министерство за прилаганъе въ дѣйствие указа подъ No. 226, или же да имъ яви, че е невъзможно да имъ се даде съдѣйствие по тоя прѣдмѣтъ, и да не се товари общинското управление съ дългове и отговорностъ прѣдъ учителетѣ и родителетѣ на учащитѣ се дѣца. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ реда за обжалванъе постановленията на сѣдебнитѣ мѣста по инстанциитѣ, рѣши:

Да се яви на Габровското общинско управление да поиска отъ мѣстния мирови сѣдия прѣписъ отъ постановлението за отказванъето му да разгледа горѣказаннитѣ дѣла по неподсѣждностъ и да го апелтира прѣдъ надлѣжния окръженъ сѣдъ.

2. Докладътъ на комиссията по оцѣняванъето дома на Хаджиенова. Тая комиссия, състояща отъ инженеритѣ кап. Чохаджи, М. В. Коларовъ, Р. Кобичъ и гражданетѣ Ст. Зогравски и Дим. Х. Мановъ, казва въ доклада си, че за да произведе точна и справедлива оцѣнка на рѣчения домъ, рѣшила да подкачи работата си самостоятелно, безъ да взема въ внимание ни прѣдставената отъ г. Хаджиенова смѣтка, нито рапортитѣ на двѣтъ прѣдшествовавши комиссии. Съ тая цѣль комиссията произвела оцѣняванъето чрѣзъ една провѣрка върху всичко построено и находяще се само на лице, като сжщеврѣменно се ръководила по цѣнитѣ, които сж сжществувале прѣзъ 1881 година, т. е. прѣзъ врѣмето, когато се е строило зданието. Съ тая цѣль тя раскопала въ 5 главни точки темеля и намѣрила значителна разлика: на едно мѣсто темельтъ се оказалъ 1 метръ и 70 сантиметра по-плиткъ отъ показаната въ плана дълбочина, на друго 1 метръ и 95 сантиметра, на трето 1 метръ и 50 сантиметра и така нататкъ. Комиссията, за да дойде до най-голѣмата по възможности точностъ, поискала да прокопае и провѣри още на едно шесто мѣсто, но спрѣла по-нататъшното раскопаванъе отъ страхъ да не произлѣзе нѣкоя повреда за зданието. Като правила смѣтката на фундамента, комиссията счела за справедливо да спадне найдената разлика и отъ земленната работа (ископаванъето на фундамента), понеже дѣйствително тая работа не е извършена, споредъ както е прѣдставена въ смѣтката на г. Хаджиенова. За констатиранъе дѣйствително ли таванитѣ на дома сж измазани съ гипсъ, както е показано въ г. Хаджиеновата смѣтка, и какво количество гипсъ е употребенъ за тая работа, комиссията признала за необходимо да искърти въ нѣколко мѣста таванитѣ; но тя не се рѣшила да направи това, за да избѣгне всѣкакви случайни неприятности отъ страна на домовладѣлца и при оцѣнката на таванетѣ приела като да сж измазани тѣ само съ варъ, разбира се, като за това нейно заключение ѝ е послужило за основание наружното само прѣгледвание. При оцѣнката на жѣлѣзнитѣ връзки, които се намѣрватъ въ стѣнитѣ, комиссията нѣмала възможностъ да провѣри количеството имъ и го приела на пълно, както е показано отъ г. Хаджиенова, съ тая само разлика, че цѣната на килограммитѣ се опрѣдѣлила отъ комиссията. За стойността на мѣстото комиссията не се счела за компетентна да се произнесе. Тя изключила и прѣдставената отъ г. Хаджиенова сума за направата на нѣколко виранди, защото тѣ не биле още направени. Колкото до здравината на зданието, комиссията дошла до заключение: а) че дълбочината на фундамента не отговаря съ показаната дълбочина въ планъ; б) че самия фундаментъ не е положенъ на здрава земя, обстоятелство, което не до тамъ гарантира здравината на зданието, а особено като се има прѣдъ видъ, че тоя сжщественъ недостаткъ сж забѣлѣжва въ ототзадната низменна частъ на зданието, т. е. отъ къмъ сѣверъ, гдѣто по самото мѣстоположение, върху което е положено зданието, трѣбвало би безусловно фундаментътъ да е сложенъ на здрава земя; в) че нѣкои отъ капиталнитѣ стѣни сж направени отъ една тухла — нѣщо, което не отговаря на солидна постройка, и г) че стрѣхата е направена отъ слабъ материялъ и не добръ построена. Най сѣтнѣ, на основание на тѣе заключения вслѣдствие произведената провѣрка, комиссията опрѣдѣля стойността на цѣлото здание, както си е то въ настоящето врѣме, въ 275,967 лева и 27 стотинки.

Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ нуждата отъ прѣдварителното изучаванъе въпроса за солидността на зданието на г. Хаджиенова, рѣши:

Да се възложи това дѣло на финансово-икономическата секция отъ Съвѣта, която да го изучи, като назначи, ако е нужно, и комиссия отъ специалисти и резултата да прѣдстави на общото събрание съ докладъ.

3. Отпущанието стипендия на Александра Стояновъ отъ Велесъ. Г. Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията съ отношението си отъ 30 Юния т. г. като увѣдомява Съвѣта, че просителътъ А. Стояновъ се е училъ въ единъ Виенски заводъ въ течение на една година по телеграфската механика и като взема прѣдъ видъ, че по нѣманъ Български механици по телеграфното управление, Министерството било принудено да държи чужденци, както и това, че Стояновъ се билъ задължилъ чрѣзъ поръчителство слѣдъ завръщанieto си да прослужи въ управлението три години и въ противенъ случай да заплати по 2000 лева за всѣка неотслужена година, — моли Съвѣта да одобри, щото да се отпусне на поменжия Стояновъ една стипендия въ размѣръ на 200 лева мѣсечно, която да трае, докѣ той свърши учението си. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ нуждата отъ механикъ по телеграфното управление, **едногласно прие:**

Да се разрѣши исканата стипендия на Александра Стояновъ подъ условията изложени въ касателното отношение отъ Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

4. Отпущанъето пособие на свещеника Кръстья П. Атанасовъ отъ Разградъ. По поводъ на това Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията съ отношението си отъ 26 Юния т. г. подъ №. 372 прѣпраща въ Съвѣта отношението отъ Доростоло-Червенската Митрополия отъ 19 Юния подъ №. 151 и прѣписъ отъ прошенieto на поменжия свещеникъ до тая Митрополия. Отъ тая прѣписка се види, че свещеникътъ Кръстья п. Атанасовъ билъ ржкоположенъ още прѣзъ 1847 год. и свещеннодѣйствувалъ въ Разградската църква около 33 години. Като вече натегналъ отъ старческа възраст и се видѣлъ не въ състояние да извършва свещеническитѣ си трудни обязанности, билъ принуденъ да проси уволнение отъ службата си. Но като се лишавалъ отъ друга страна отъ срѣдства за своето и на домоцаднето си прѣпитание, той молилъ да му се опрѣдѣли една помощ. Митрополията, като събрала нуждитѣ свѣдѣния за свещеническата дѣятелность и материялно състояние на просителя и се увѣрила въ необходимостта да му се помогне, обѣржала се за тая цѣль съ ходатайството си къмъ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията. Последнѣто отговорило, че не може да отпусне никаква помощ, защото още нѣмало на расположението си сумми проектирани за пенсии на прѣстарѣле и заслужиле свещеници. Слѣдъ това Митрополията помолила Разградското черковно настоятелство, което и отпущало нѣколко врѣме по 15 лева мѣсечна помощ на прѣстарѣлия свещеникъ. Въ последнѣо врѣме обаче, като разноскитѣ на Разградската църква се уголѣмили и немогле да се покриватъ отъ доходитѣ, била прѣкратена и означената по-горѣ осѣждна помощ за свещеника Кръстья. Вслѣдствие на това Митрополията пакъ се обѣрща съ ходатайството си къмъ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, за да се отпусне едно пособие на прѣстарѣлия свещеникъ.

Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че скоро ще се издаде църковний уставъ, въ който ще бѣде прѣдвиденъ начинътъ за поддържанieto на прѣстарѣлитѣ свещеници, рѣши:

До издаването на тоя уставъ да се даде на Разградския свещеникъ Кръстья п. Атанасовъ едноврѣмenna помощъ въ размѣръ отъ сто и петдесетъ лева.

5. Отпущанието пособие на свещеническата вдовица Найда отъ с. Шумнене, Орханийско окръжие. Общинското управление на с. Шумнене увѣдомява Негово Високопрѣосвещенство Ловчанския Митрополитъ, че, съгласно съ едно послание отъ последния, прѣпратило още прѣзъ Септемврия мѣсець 1880 год. свидѣтелство за материялното състояние на Найда, вдовицата на покойния свещеникъ Филипа п. Петровъ, който билъ ржкоположенъ прѣзъ 1872 и се поминжалъ въ 1877 година, като оставилъ вдовица съпругата си на 30 години съ три малолѣтни дѣтица — двѣ момчета на 10 и 6 и едно момиче на 8 години и прѣстарѣла на 75 години майка, тоже вдовица на свещеника Петра, който се е поминжалъ прѣди 27 години. Общинското управление, като свидѣтелствува, че вдовицата Найда нѣма никакъвъ доходъ, признава, че безъ помощъ отъ правителството тя и дѣцата ѝ не ще могатъ да съществуватъ и моли да ѝ се отпусна годишна пенсия най-малко отъ 200 лева, докѣ отраснатъ дѣцата ѝ. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ кратковрѣмennата служба на покойния свещеникъ Филипа п. Петровъ, рѣши:

Да се отпусти на Найда, вдовицата на покойния свещ. Филипа п. Петровъ отъ с. Шумнене, Орханийско окръжие, едноврѣмenna пособие отъ сто лева.

6. Пособието на свещеника Георгия Василевъ отъ с. Дерманци. Г. управляющий Ловчанската епархия вслѣдствие на едно прошение отъ свещеника Георгия Василевъ и едно свидѣтелство отъ Дерманското Общ. Управление, като ималъ прѣдъ видъ: а) че про-

сителътъ болѣдувалъ отъ епилепсия, която го правила неспособенъ да свещеннодѣйствува; б) че той билъ въ прѣклонни години и достатъчно дълго врѣме свещеннодѣйствувалъ; в) че билъ бѣденъ и ималъ многобройна челедь — 4 момчета, 4 момичета и съпругата му, и г) че най-голѣмото му 20 годишно момче, отъ което щѣлъ да има каква-годѣ помощъ, било забѣгнжло неизвѣстно на кждѣ, моли Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията да се распореди за отпущанъето на просителя едноврѣмenna пособие отъ 600—800 лева, съ които да си купи земя за обработване и съ условие по никой начинъ да не може той да продава тая земя, но да остане тя на семейството му. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ отъ една страна многочисленностьта на тоя видъ ходатайства, а отъ друга, че свещеникътъ Георгий е здравъ и има 4 възрастни дѣтица, **прие:**

I. Да се помоли Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията да покани прѣосвещеннитѣ архиереи да не отстъпятъ отъ стария редъ за поддържанъето прѣстарѣлитѣ свещеници и свещеническитѣ вдовици, докѣ се издаде църковний уставъ, и

II. Не признава за благословно да се отпусти на свещеника Георгия Василевъ помощъ отъ правителството.

7. Наеманъето кждата на Тонча Владовъ. Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣието и Търговията съ отношението си отъ 7-й Юлия т. г. подъ №. 73 увѣдомява Съвѣта, че зданието, въ което се е смѣщало бившето строително отдѣление, е съвсѣмъ тѣсно за новото Министерство, което поради тая причина наело за двѣ години долния катъ отъ зданието на Тонча Владовъ съ прѣдплата 6000 лева за първата година. По слѣдствие на това г. Министръ моли Държавния Съвѣтъ да разрѣши отпущанъето на рѣчената сума отъ бюджета на повѣренното нему Министерство, като указва тая сума да се отнесе къмъ параграфа за непрѣдвиденитѣ разноси на сждщото Министерство. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ нуждата отъ помѣщение за новото Министерство, **прие:**

Разрѣшава наеманъето дома на Тонча Владовъ отъ Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣието и Търговията.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

изработенъ въ Министерството на Правосѣдието подъ редакцията на бившия Министръ на Правосѣдието Теохарова.

СЪДЕБНИ ЗАКОНИ.

Углавно сждопроизводство.

(Продължение отъ брой 128).

ГЛАВА ВТОРА.

За редътъ на производството на дѣлата въ окръжнитѣ сждилища.

ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО.

За почнуване на дѣлата въ окръжнитѣ сждилища.

481. Производството въ окръжнитѣ сждилища по углавни дѣла се почнува:

1) или по обвинителенъ актъ отъ прокурора, предложенъ на окръжний сждъ;

2) или по жалба на частенъ обвинителъ, която не е разрѣшена отъ околийскитѣ сждия, защото дѣлото не му е било подсждно;

3) или по апелативнитѣ и кассационни жалби на странитѣ противъ пресѣдитѣ на околийскитѣ сждии.

482. На сждебното производство предшествува, въ всѣкой случай, предварително слѣдствие; но прокурорътъ, споредъ доставенитѣ му свѣдѣния и доказателства, или споредъ самото свойство на дѣлото, може да предложи на сжда обвинителенъ актъ, безъ предварително слѣдствие, ако и сждътъ отъ своя страна не вижда за потрѣбно да се произвожда предварително слѣдствие.

483. Постановенното въ горнята статия правило се простира и върху, дѣлата които се произвождатъ по редътъ на частно обвинение и сж подсждни на окръжний сждъ въ качество на първа инстанция. Окръжниятъ сждъ може да пристѣпя къмъ разглеждане жалбата на частний обвинителъ споредъ представенитѣ отъ него свѣдѣния и доказателства.

484. Окръжниятъ сждъ по всѣко дѣло, което е постѣпило на негово разглеждане, е длъженъ преди всичко,

споредъ доклада на едного отъ членовѣтъ на сѣда, назначенъ отъ председателя да обсъди въ распорѣдително засѣдание: да ли се не изискватъ нѣкои особенни распорѣждания по дѣлото отъ негова страна и да опредѣли редътъ, по който то подлежи на по-нататъшно производство.

485 При предварителното разглеждане на дѣлото се разрѣшаватъ безотлагателно и всичкитѣ възбудени съ жалбата или заявлението отъ странитѣ въпроси, относително редътъ за неговото производство.

ОТДѢЛЕНИЕ ВТОРО.

Распорѣжданията на председателя на сѣда.

486. Кога слѣдъ предварителното разглеждане на слѣдствието отъ окръжний сѣдъ, се даде на дѣлото по-нататъшенъ ходъ, председателятъ на сѣда незабавно прави распорѣждане за да се предадѣтъ на подсѣдимий:

1) преписъ отъ обвинителний актъ или отъ жалбата на частний обвинителъ,

2) списъкътъ на лицата, които се предполага да се викатъ въ сѣда.

487. Когато се даватъ означенитѣ въ горната статия документи, обявява се на подсѣдимий, че въ седемдневенъ срокъ той е обязанъ да извѣсти на сѣда: избралъ ли си е нѣкой защитникъ и не желае ли щото и други нѣкои лица, освѣнъ показанитѣ въ предявения му списъкъ да се распитатъ въ качество на свидѣтели и по какви именно обстоятелства.

488. Както за даването на подсѣдимий споменѣтитѣ документи, така и за това, че му е обявено относително избирането на защитникъ и допълнението списъка на свидѣлитѣ, отъ него се взема расписка съ собственъ подписъ, а ако е безкниженъ, то съ подписътъ на тогози, комуто той довѣрява да го подпише.

489. Гражданскитѣ ищци се извѣстява за постѣпание-то въ сѣда на обвинителний актъ, като му се представи право самъ, да се погрижи за получаването, съ свои разноси, преписъ отъ тоя актъ.

490. На гражданскитѣ ищци се такожде не възбранява да моли въ седемдневенъ срокъ, откакъ се извѣсти за допълнение списъка на свидѣлитѣ, които сѣ предназначени да се повикатъ въ сѣдилището.

491. Отъ подсѣдимитѣ, които се държатъ подъ стража на мѣстото гдѣто постоянно се нахожда сѣда, всичкитѣ свѣдѣния и обяснения относително избранитѣ отъ тѣзи защитници и до допълняването списъка на свидѣлитѣ, се вземѣтъ въ сѣда отъ председателя или отъ едного отъ старшитѣ членове, когато отсъствува председателя.

492. Кога се вземѣтъ отъ подсѣдимий обясненията, може да се нахожда и избрании отъ него защитникъ, ако той са яви въ сѣда въ назначенъ срокъ.

493. Обясненията на подсѣдимий и на неговий защитникъ се записватъ въ протокола

494. Отъ подсѣдимитѣ, които се държатъ подъ стража въ градоветѣ, гдѣто нѣма окръженъ сѣдъ, обясненията са вземѣтъ отъ мѣстний околийскитѣ сѣдии, който съставя за това протоколъ и го представя незабавно въ окръжний сѣдъ.

495. Подсѣдимитѣ иматъ право да си избиратъ защитници, както измежду сѣдебнитѣ адвокати, така и измежду другитѣ лица, на които законътъ не запрещава да ходатайствуватъ по чужди дѣла.

496. По молбата на подсѣдимий, председателятъ на сѣда му назначава защитникъ измежду находящитѣ се при сѣда сѣдебни адвокати, а когато нѣма тия лица измежду находящитѣ се при сѣда чиновници, или адвокати, които сѣ познати на председателя за своята благонадежностъ.

497. За двама или повече подсѣдими по едно и сѣщото дѣло може да бѣде назначенъ единъ общъ защитникъ само тогава, когато сѣществото на защитата на едного отъ тѣхъ непротиворѣчи на защитата на другий. Въ противенъ случай за всѣкой подсѣдимъ трѣбва да бѣде назначенъ особенъ защитникъ.

498. Подсѣдимитѣ се не лишаватъ отъ правото да промѣняватъ, съ знаяне на председателя, избранитѣ отъ тѣхъ защитници, или да молятъ за промѣнуването на назначенитѣ отъ сѣда защитници.

499. Заедно съ распорѣждането да се допуснатъ защитницитѣ да изпълнятъ обязанноститѣ си, председателятъ на сѣда имъ позволява да се спрѣкаватъ насамо съ подсѣдимитѣ, които се държатъ подъ стража.

500. Подсѣдимитѣ и неговий защитникъ, а така сѣщо частний обвинителъ и гражданскитѣ ищци, или тѣхнитѣ повѣренници, иматъ право во всѣко врѣме да разглеждатъ въ канцеларията на сѣда, дѣлото и да исписватъ изъ него всичкитѣ имъ нужни свѣдѣния, въ присѣдствието и подъ надзора на секретаря или на подсекретаря.

501. На прокурора или на неговий помощникъ не може да се откаже за призоваването на свидѣлитѣ, които сѣ показани отъ него въ обвинителний актъ или въ особно исканье, предявено на председателя на сѣда, когато сѣ ставали приготвителнитѣ распорѣждания на сѣда.

502. Председателятъ на сѣда не може да откаже на участвуващитѣ въ дѣлото лица, освѣнъ въ опредѣленитѣ отъ закона случаи, да се призоватъ свидѣлитѣ, които сѣ давали показания при предварителното слѣдствие.

503. Призоваването на нови свидѣтели, не испитвани при предварителното слѣдствие, се допуца по молба на странитѣ само тогава, когато отъ сѣда е признано, че тѣхнитѣ показания могатъ да иматъ сѣществено по дѣлото значение за разяснение на истината.

504. Странитѣ могатъ да молятъ за призоваване въ сѣда не само свидѣтели, но и вѣщи людѣе, за обяснение на нѣкой предметъ или за провѣряване на направеното вече испитване. Заявленията за това трѣбва да ставатъ въ опредѣленъ, отъ 487 и 490 статии, срокъ.

505. Ако нѣкои отъ подсѣдимитѣ или отъ свидѣлитѣ не разумѣва български, то председателятъ на сѣда назначава при сѣдебното слѣдствие преводачъ измежду лицата, които иматъ качеството на достовѣрни свидѣтели.

506. Ако подсѣдимитѣ или нѣкой отъ свидѣлитѣ е нѣмъ или глухъ и не може да се обяснява писмено, то при сѣдебното слѣдствие се назначава тълковникъ, споредъ предписанитѣ, въ 381 и 382 статии, правила.

507. Подсѣдимитѣ, тѣхнитѣ защитници, частнитѣ обвинители, гражданскитѣ ищци, свидѣлитѣ, вѣщитѣ людѣе и всичкитѣ, които се призоваватъ при сѣдебното слѣдствие, викатъ се въ сѣда съ призовки, установени за вѣканье при предварителното слѣдствие.

508. Свидѣлитѣ отъ войнскитѣ чиновѣе, които се нахождатъ на дѣйствителна служба, викатъ се по редътъ опредѣленъ въ 406 статия.

509. Подсѣдимитѣ, които се нахождатъ на свобода, длѣжни сѣ да се явятъ въ сѣда лично, макаръ и да би имали избрани отъ тѣхъ или назначени за тѣхъ защитници.

510. Частнитѣ обвинители и гражданскитѣ ищци могатъ, или лично да се явятъ въ сѣдилището, или да испратятъ вмѣсто себе-си повѣренници.

511. Заедно съ распорѣжданията да се призове въ сѣдилището този, който трѣбва, председателятъ на сѣда назначава врѣмето и мѣстото на сѣдебното засѣдание по всѣко дѣло, като има предъ видъ отдалечеността на мѣстожителството на призоваемитѣ лица съ врѣмето, което е необходимо за да се приготвятъ подсѣдимитѣ за защита.

512. За дѣлата, които сѣ назначени за слушанье, съставлява се обявление, което се залепя възъ вратата на сѣда.

513. Преди три дни до откриваньето на сѣдебното засѣдание на всѣкой подсѣдимъ се съобщава именний списъкъ на сѣднитѣ и на прокурора.

514. Кога по дѣло, назначено за слушанье, се срѣщне прѣпятствие за откриваньето на сѣдебното засѣдание въ опредѣленъ срокъ, или защото сѣ се разболѣли подсѣдимий или нѣкой отъ свидѣлитѣ, показанието на които има сѣществено значение въ дѣлото, или пакъ по други важни причини, то председателятъ на сѣда, като отлага засѣданието по това дѣло, обявява за това незабавно на призованитѣ въ сѣда лица, и го извѣстява съ обявление, залѣпено възъ вратата на сѣда.

Забѣлка. Откриванье на сѣдебното засѣдание, безъ да се гледа отсъствието на нѣкого отъ призованитѣ свидѣтели, може да се допусне отъ сѣда, само слѣдъ като се разгледа това обстоятелство по установенъ редъ.

515. Препятствие за откриване на съдебното заседание може да служи и болестта на защитника на подсъдимия, когато по краткостта на времето, което е останало до срока на заседанието, на новоназначения защитник е невъзможно да се приготви за защита.

516. Ако подсъдимият, който се намира на свобода, се не яви без законни за това причини, той се докарва въ съда и се задължава да заплати всичките съдебни разходи, които са станали от отлагането на заседанието.

517. Недохождането въ съда на частния обвинител или на неговия повъреник, без законни за това причини, признава се за отричане от главния иск и има за послѣдствие прекратяването на дѣлото.

518. Недохождането въ съда на гражданския ищец или на неговия повъреник не препятствува за откриването на съдебното заседание, но гражданският иск се не разглежда от съда по главен редъ.

(Слѣдва)

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хаяскъ“.)

Берлинъ, 16 ноемвр. Извѣстията по наводненията изъ Франкфортъ, Боннъ, Кобленцъ и Майанцъ са сърдцераздирателни. Министерътъ съобщи на камарата испроведения изъ Кобленцъ телеграмми отъ императрицата до императора, споредъ които Рейнъ постоянно се прѣлива. Около Майнъ е имало сифонъ (водна вихрушка). Мъжнотитѣ по съобщенията постоянно се увеличаватъ. Водитѣ проникватъ отъ всички страни въ градинитѣ при императорския замък. Ладийний мостъ е прекъснатъ. Положението е опасно.

Министрътъ на вътрѣшнитѣ дѣла ще попроси распоряженията на императора за да отиде на мѣстото, гдѣто е опасността, за да може да заповѣда да се даждъ помощи.

Правителството е внесло законопроектъ за унищожението на лозитѣ на четиритѣ послѣдни класи и категории. То е внесло още единъ законопроектъ за да се учредятъ нови налози върху вината, бирата, спирта и тютюня. Великий князь Владимиръ и великата княгиня пристигатъ тука утрѣ. На 18/30 ще тръгнатъ за Петербургъ.

Лондонъ, 16 ноемвр. Въ камарата на общинитѣ, г. Гладстонъ казалъ, че има основание да върва какво Египетъ ще заплати почти всичките разходи по оккупацията.

Дюсселдорфъ, 18 ноемвр. Половина града е вече потопенъ, водата по улицитѣ достига до 2 метра.

Майанцъ, 18 ноемвр. Тука Рейнъ стои еднакво. Градоветѣ Зобенхаймъ и Наккенхаймъ са свършено потопени; въ Визилетъ и Келнъ водитѣ спадатъ.

Каиро, 17 ноемвр. Лордъ Дюферинъ ще покани Египетското правителство да се откаже отъ обвиняването, въ запаление и клания, противъ Араби. Процеса ще захване на 7 октомврий (н. с.).

Лондонъ, 18 ноемвр. Вслѣдствие на станали смущения въ Мадагаскаръ Англия испроводи за тамъ единъ воененъ корабъ за да покровителство подданицитѣ ѝ.

Цариградъ, 18 ноемвр. Портата отложи испроваждането въ Египетъ свой комиссаръ, вслѣдствие на това гдѣто Германия отказала да поиска отъ Англия да се склони.

Парижъ, 18 ноемвр. Гамбетта е по-добръ.

Бѣлградъ, 18 ноемвр. Живописецътъ Никола Марковичъ, кметъ въ Княжевацъ, е арестуванъ. Подозрѣнъ е въ съучастие у покушението противъ Краля.

Римъ, 17 ноемвр. Г. Гирсъ пристигна тука.

Лондонъ, 19 ноемвр. Г. Гладстонъ отказва да разисква върху Араби, като казва че слѣдствието не ще може да се свърши преди 13/25 декемврия.

Римъ, 19 ноемвр. Г. Гирсъ направи визита на г-на Манчини.

Берлинъ, 18 ноемвр. Рейхстага отхвърли съ 150 гласа противъ 119 едно предложение отъ г. Германа, който иска

допущане на френския езикъ въ представителството на Елзасъ-Лотарингия. Министеръ г. Бективеръ еперигически обори това предложение, на което съюзниятъ съвѣтъ нѣма да склони никога. „Не е нужно, казва той, да се допусне тамъ френския езикъ, защото 80 на стотъ отъ населението въ Елзасъ-Лотарингия е отъ нѣмска народностъ, 8 на стотъ са отъ разни народности а само останалата частъ са отъ френска народностъ.“

Г. Беннигсенъ казва, че не трѣбва да се засилватъ френскитѣ въ Елзасъ-Лотарингия симпатии съ приемането предложението на г. Германа; защото ще стане нужда втори пътъ да се воюва за тѣзи области, когато броженето, което се показва въ Франция, достигне до крайний си прѣдѣлъ.

Берлинъ, 19 ноемвр. Г. Путкамеръ заяви въ камарата на депутатитѣ, че причиненитѣ разрушения отъ наводненията не ще могатъ да се поправятъ освѣнъ съ подпомагането отъ държавата, отъ провинциитѣ и общинитѣ и отъ частни лица. Благодарение на дѣятелността на войската отъ хората никой не е загиналъ. Министерътъ поиска 500,000 марки за първо подпомагане.

Парижъ, 19 ноемврий. Temps казва, че Англия е предложила на Франция като възнаграждение за унищожението контрола, предсѣдателството въ комиссията на Египетския общественъ дългъ съ едно разширение властта на тая комиссия. Temps върва, че Франция е отказала.

Лондонъ, 19 ноемвр. Единбургский Дукъ се наименова вице-амиралъ.

Римъ, 19 ноемвр. Г. Гирсъ, часа въ единъ по пладнѣ, биде приетъ на аудиенция отъ Краля и послѣ отъ кралицата.

Римското „Обозрѣние“ органъ на Ватиканъ, мисли да знае, че г. Гирсъ щомъ пристигналъ въ Римъ, поискалъ аудиенция предъ Папата.

Римъ, 19 ноемвр. Рускиятъ въ Римъ посланикъ ще даде обѣдъ въ честъ на г. Гирса. Цѣлото дипломатическо тѣло е поканено.

Лондонъ, 19 ноемврий. Times казва, че египетската войска ще се тури подъ командата на английски офицери. Бейкеръ паша, възвисенъ до стѣпенъ генералъ, ще командува жандармерията и полицията.

Daily news увѣрява, че изоставянието процеса на Араби, е слѣдствие на едно споразумѣние между Англия и Египетъ.

Араби, за наказание по възстанието му, ще отиде на вѣчно заточение, съ запазване чина си и платата си.

Виенна, 20 ноемвр. Политическата кореспонденция казва, че Гаази Османъ паша щялъ да бѣде наскоро назначенъ за висшій командатъ (сераскеръ) надъ всички военни корпуси на Турската Империя.

Лондонъ, 20 ноемвр. Всички членове на новия правилникъ на камарата за общинитѣ, се приеха. Г. Гладстонъ е малко нерасположенъ.

Standard обнародва една телеграмма отъ Лордъ Дюферина, въ която се извѣстява, че Египетското правителство е склонило да изостави процеса на Араби.

Times казва, че много руски офицери заминуватъ за Черна-Гора.

Daily news се научава, че Русия е рѣшила вече да си повика назадъ г. Кробеля, своя генераленъ консулъ въ Пловдивъ.

Лондонъ, 20 ноемвр. Английскиятъ парламентъ се отложи за до 5-й идущий майя. Кралициното слово констатира, че сношенията съ всичките сили са приятелски.

Кралицата казва: при всичко, че преговоритѣ за търговски договоръ съ Франция не сполучиха, двѣтѣ страни си запазватъ приятелскитѣ връзки, които за щастие ги съединяватъ.

Египетскитѣ събития, увеличиха моитѣ длѣжности спрямо Египетъ. Азъ ще положя всичките си усилия за да изпълня тия длѣжности по начинъ да задържа моитѣ международни задължения и да запазя и уздавя придобитото право. За да увелича щастieto на Египетския народъ, азъ ще развивамъ мадро неговитѣ учреждения. Азъ ще избѣгвамъ всички мѣрки, които могатъ смутити спокойствието на Истокъ. Увѣрена съмъ, че съюзнитѣ дър-

жави одобряватъ моитѣ усилия и резултатитѣ на распорядитѣ ми.

Цариградъ, 21 ноемвр. Официално — Саидъ паша (бивший първъ министръ), се назначи Великъ везиръ и председателъ на министерский съвѣтъ а не вече само първъ министръ).

Арифъ паша се назначи министръ на външнитѣ дѣла, Едипъ Ефенди министръ на финанситѣ.

Гаази Османъ паша (бивший воененъ министръ) се назначава министръ на войната, Хасанъ паша министръ на мореплаването а Акифъ паша председателъ на Шурай-девлета.

Другитѣ министри си оставатъ на мѣстата. Султанский хатъ казва: Тѣй като моето най горещо желание е развиванieto на общото доброденствие и уздравението на доброто състояние на всичкитѣ ми подданици, и като съмъ убѣденъ че вашата интилигентность и вашитѣ напълно лойални усилия сж ми здрави гаранции, че ще мож да постигнѣ осжществлението на желанието си, Азъ Васъ, Саидъ-пашо, назначавамъ председателъ на министерский съвѣтъ съ титлата Великъ Везиръ.

Султанский хатъ (указъ) никакъ не споменува името на Ахмедъ Вефикъ паша.

Днешното промѣнение на министерството представлява едно възвръщане къмъ управителното положение, което сжществуваше преди правъзгласяването конституцията въ 1878. Така Саидъ паша станж отново великъ везиръ и Османъ паша воененъ министръ съ титлата сераскеръ, която бѣше упразднена отъ 1878 год. насамъ.

Каиро, 21 ноемвр. Тази заранъ Араби се яви предъ военний сждъ, като обвиняемъ въ въоръжено въставание. Араби исповѣда виновността си. Военний сждъ го осжди на смъртъ. Хедивътъ смеччи наказанието му въ вѣчно изгнание.

Вѣрва се че Араби ще отиде да живѣе въ Английска страна.

Берлинъ, 22 ноемвр. Г. Бисмаркъ и господжа Бисмаркъ се завърнѣхъ изъ Варзинъ.

Лондонъ, 22 ноемвр. Standard казва че Султана не е присжтствувалъ въ петъкъ на церемонията въ Селямджа, защото Черкезитѣ отъ гвардията щали да го заплашатъ, когато щалъ да иде въ джамията. Султана е много уплашенъ.

Отъ Военното Министерство.

О Б Я В Л Е Н И Е

Въ допълнение на обявлението за приемане на двѣ Българчета въ Морското училище въ Руссия, на издржка отъ Българското правителство, обнародвано въ „Държавния Вѣстникъ“ отъ 30 октомври подъ No. 124 Военното Министерство, по заповѣдта на Военния Министръ обявява програмата по която се приематъ въ споменжтото училище ученици:

Училището състои отъ два класса младши пригителенъ классъ и общи классъ. Въ младшия пригителенъ классъ се приематъ тѣзи, които къмъ 1-й септември текущата година иматъ отъ рождението си не по-малко отъ 13 години и не по-вече отъ 15, а въ общия классъ, — които иматъ не по-малко отъ 15 и не повече отъ 18 години.

Въ Морското училище не се приематъ: а) които иматъ каквито и да е вънкашни и вътрѣшни болѣсти.

б) расположенитѣ къмъ чехотка;
в) подложенитѣ на глухота и запинание въ разговора;
г) страдающитѣ отъ растройство на очитѣ;
д) на които остротата на зрѣнието е по малка отъ половината на нормалното, така сжщо кжсгледитѣ въ степенъ по-малко отъ $\frac{1}{24}$ по старата система или 1, 5 Д. по метрическата система т. е. такива, на които зрѣнието не се поправя съ стѣкла No. 24 по старата система или 1, 5 Д. по метрическата система. Остротата на зрѣнието се испитва по шрифта на Снеллена;

е) които иматъ нѣкакъвъ недостатъкъ въ тѣлосложението си. Отъ желающитѣ да постжпатъ въ Морското училище иска се удовлетворително знание отъ слѣдующитѣ предмѣти, въ обема на програмитѣ за Русскитѣ гимназии, отъ постжпающитѣ въ младшия пригителенъ классъ — за три класса, отъ постжпающитѣ въ общия классъ — за петъ класса:

- Законъ Божий,
- Русски языкъ,
- География,

- История,
- Математика,
- Французски языкъ.

Программа за Законъ Божий за постжпающитѣ въ младшия пригителенъ классъ.

1. По употребителнитѣ молитви, 2) Священна история на стария и новия завѣтъ, 3) учение за богослужението на християнската православна черква.

Освѣтъ това отъ постжпающитѣ въ общия классъ се иска:

Пространенъ катихизисъ на християнската православна вѣра.

Аритметика и за двата класса:

По Алгебра: Отъ постжпающитѣ въ младшия пригителенъ классъ се иска: до рѣшението на най проститѣ уравнения отъ първа степенъ съ едно неизвѣстно, включително.

Отъ постжпающитѣ въ общия классъ се иска: по Алгебра, освѣтъ показаното за младшия пригителенъ классъ, още продължение, като се довършва съ рѣшението уравнения отъ висша степенъ, приводими къмъ квадратни.

Пропорциитѣ: аритметическа и геометрическа. Приведение въ проза къмъ уравнение.

По Геометрия: Отъ постжпающитѣ въ общия классъ се иска: цѣлата планиметрия и стереометрия.

Забѣлѣжка. Освѣтъ устния экзаменъ по математиката всѣкий экзаменующий се ще бжде подложенъ и на писменъ испитъ въ рѣшение задачи по Аритметиката, Алгебрата и Геометрията.

Программа за Историята за постжпающитѣ въ младшия пригителенъ классъ (эпизодически курсъ).

Евреитѣ и другитѣ народи отъ древния Истокъ. Гръцитѣ, Римлянитѣ. Събития отъ Русската история въ свързка съ всеобщата до покръщанieto и брака на Владимира, включително.

Освѣтъ това отъ постжпающитѣ въ общия классъ се иска: (продължение на эпизотическия курсъ) до най главнитѣ събития въ царствованието на Императора Александра II включително. (Систематически курсъ).

Гръция, Римъ до послѣднитѣ западни Римски императори и постепенното занятие отъ Германцитѣ провинциитѣ отъ западната Римска империя, включително.

Программа за Географията за постжпающитѣ въ младшия пригителенъ классъ.

Предварителни понятия по географията. Физическото, етнографическото, и политическото описание на 5-хъ части на свѣта.

Забѣлѣжка. 1. При описване държавитѣ и колониитѣ иска се да се знае: състава на населението, занятията на жителитѣ, като се покажатъ по-главнитѣ градове. Сравнително по-големо внимание се обръща на слѣдующитѣ държави: Персия, Туранското царство, Китай, Япония, Северо-Американскитѣ штати, Англия, Германия, Австро-Венгрия и Турция съ васалнитѣ ѣ владѣния.

Забѣлѣжка. 2. На всѣки отъ экзаменующитѣ се дава се по единъ листъ съ очертание брѣговетѣ на една частъ отъ свѣта.

Экзаменующия се е длженъ да начерти, планинитѣ, рѣкитѣ, езерата . . . , да забѣлѣжи мѣстата на градоветѣ и др., каквито се иска отъ программата.

Освѣтъ това отъ постжпающитѣ въ общия классъ се иска още:

Географията на Руссия а) Европейска Руссия, б) Кавказския край, в) Сибиръ, Срѣдно-Азиатскитѣ владѣния (Туркестанския край и Киргизската степь).

Забѣлѣжка. На всѣки отъ экзаменующитѣ се, се дава по единъ листъ съ очертание брѣговетѣ на Роосия или една частъ отъ свѣта и тѣ постжпватъ така както е казано въ по-горната 2-а бѣлѣжка.

Программа за Русския языкъ отъ постжпающитѣ въ младшия пригителенъ классъ се иска.

Грамматиката на Русския языкъ, Етимология, Синтаксисъ, Славянски языкъ. (Да умѣятъ да четжтъ църковно-славянски книги и да разбиратъ до толкова, щото да можжтъ да превеждатъ по смисла мѣста отъ Евангелието).

Писменно испитание по Русския языкъ: а) писмо подъ диктовка съобразно съ правилата на етимологията и синтаксиса, б) съчинение, състояще въ изложение съдържанието на статията въ повѣствователенъ характеръ.

Освѣтъ това отъ постжпающитѣ въ общия классъ се иска:

Грамматиката на древния църковно-славянски языкъ, въ сравнение съ Русския. По-главнитѣ особености въ синтаксиса на древния църковно-славянски языкъ. Теория на Русската словѣстность. Стилетика. Теорията на прозата. Теорията на поезията.

По Французския языкъ, отъ постжпающитѣ въ младшия пригителенъ классъ се иска: Етимологията и Синтаксиса.

Отъ постжпающитѣ въ общия классъ се иска сжщото въ по-обширенъ размѣръ.

Началникъ на отдѣлението: капитанъ Татариновъ.

Отъ Софийския Комендантъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

На основание на закона, часовиитѣ, които охраняватъ артиллерийскій паркъ (расположени оръдия и зарядни ящици) длѣжни сѣ да не пропускатъ да преминува прѣзъ него никой страненъ.

Тѣй като презъ денетѣ нѣкой изъ частнитѣ жители на г. София, безъ да знае закона, искалъ да премине силомъ презъ артиллерийскій паркъ, състоящъ при артиллерийскитѣ казарми, то предупреждавамъ, че на основание устава за службата въ гарнизона, ако нѣкой не послуша заповѣдта на часовая и се старае да мине силомъ презъ парка, то противъ такъвъ часовая е длѣженъ да употреби оръжие.

Най-покорно моля редакциитѣ на другитѣ вѣстници, за да се избѣгнатъ нещастни случаи, да препечататъ настоящето обявление.

София, 19 ноемврий 1882 год.

Софийския Комендантъ

Полковникъ: Логиновъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Управлението на правит. Александровски пансионъ моли настоятелно съ настоящето си всички Господа търговци, които чрѣзъ Економъ на тоя пансионъ сѣ доставлявали разни нѣща въ пансиона, да си прѣдставятъ смѣткитѣ най късно до 25 текущия всѣка претенция слѣдъ тоя день не може да бѣде припозната.

София 18 ноемврий 1882 год.

Отъ управлението на пансиона.

1—(4581)—1

Кюстендилска митница.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 735.

Кюстендилската митница обявява за всеобщо знание, че на 14 идущий декемврий часа отъ 1 до 5 послѣ пладнѣ въ помещението ѝ ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на слѣдующитѣ стоки конфискувани и изоставени въ митницата.

616 оки тютюнъ на листъ.

3 „ емфие.

8 „ вѣлна.

Желающитѣ купувачи нека се явятъ въ опредѣленото време въ канцеларията ѝ за наднаване.

Управитель: А. Бошковъ.

Секретаръ: Д. Натовъ.

2—(1570)—3

Видинский окръженъ сждъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1865.

Лина Костиндиняска Гръцка подданница, бивша кръжмарица въ гр. Ломъ, съ снага тѣнка и висока, лице бѣло сухо и дългообразно, очи черни се търси отъ Видинский окръженъ сждъ, по обвинението ѝ за търгуван е въ г. Ломъ съ пития съ патентъ на чуждо име, цѣлата 1879 г. и 1880 г. за това се обявява съ настоящето всѣкому, че който би узналъ кждѣ се намира тя, длѣженъ е да обади това на мѣстното полицейско начальство, а това послѣдното се умолява, да я представи въ Видинский окръженъ сждъ, за далнейшето распореджане на дѣлото ѝ.

Предсѣдатель: Г. Д. Минковъ.

Секретаръ: Д. П. Ванорджиевъ.

2—(1582)—3

Разградский окр. упр. съвѣтъ**ОВЯВЛЕНИЕ**

№ 1991.

Разградский окръженъ управ. съвѣтъ съ настоящето си обявява за всеобщо знание че на 29 октомврий т. г. когато, Кмета отъ село Каракоджаларъ, ходилъ въ г. Руссе по своя честна работа изгубилъ общинскій печатъ съ надписъ на около „Разград. окръжие“, въ срѣдъ, „село Каракоджаларъ“ въ три реда и най отдолу „1878 год“.

Вслѣдствие на това. съобщавамъ щото отъ 29 октомврий 1882 г най послѣ каквато бумага и да би се появила съ горний печатъ да се счита за фалшива.

12 ноемврий 1882 година.

Предсѣдатель: П. Гиргановъ.

Секретаръ: Т. Стояновъ.

2—(1569)—2

ИЗВѢСТІЕ

Чтобы незадержать розыгриша, просятъ г. г. взавшихъ лотарейные билеты на домъ въ с. Горна-Баня, деньги взнести въ кротчайшій срокъ въ гостинницу Страсбургъ, Г. Гогову, на полицейскомъ улицѣ, подъ его отѣту, гдѣ и будетъ розыгришъ 6 декабря въ 12 ч. дня.

Богдановичъ.

2—(1584)—3

Софийский окръженъ сждъ.**ПРИЗОВКА**

№ 7852.

Софийский окръженъ сждъ, по гражданското си отдѣление, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила, призовава Ферадинъ Ахмедъ Мамелджиевъ, житель отъ градъ София, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ сждътъ лично или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ, въ растояние на шесть мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване на тѣзи призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на предявения срѣщу него искъ отъ Илия Ивановъ и Георги Пеневъ, живущи въ с. Гайтанево, Новоселека околия, (Соф. окръгъ) за да даде документи на предаденитѣ имъ отъ него недвижими имущества ниви ливади, двѣ селища и една воденица съ едно витло всичко 39 парчета.

Въ случай че Ферадинъ Ахмедъ Мамелджиевъ не се яви на означения день въ сждътъ, то послѣдний ще постѣпи съгласно въ ст. 281 п. 1 отъ Врѣменнитѣ Сждеб. Правила. София 21 октомврий 1882 год.

Предсѣдатель: С. Малинковъ.

Секретаръ: Д. Симовъ.

3—(1470)—3

Плѣвненский сждебенъ приставъ.**ЗАПРЕЩЕНИЕ.**

№ 369.

Долоподписанный Михаилъ Д. Цанковъ сждебенъ приставъ на III участокъ при Плѣвненский окр. сждъ, на основание предписанието на Плѣвненский окр. сждъ отъ 11-й того подъ №. 4504, и съгласно съ опредѣленieto на сѣщитъ сждъ подъ №. 3554, станжло въ распоредителното му засѣдание отъ 2-ий октомврий т. г. наложихъ запоръ върху недвижимото имущество на Асанъ Чаушъ Ахмедовъ отъ с. Смърдешча Никополска околия, Плѣвненско окръжие, за обезпечение искътъ предявенъ срѣщу него отъ Конст. Н. Костовичъ, повѣренникъ на Димитръ Т. Тортомановъ, а послѣдния на Голеоглу Османъ отъ Никополь, за 115 лири Турски 70 пол. Руски, а именно:

1) една къща въ с. Смърдешча, Никополска околия, Плѣвненско окръжие, съ двѣ отдѣ-

ления, покрита съ кирамиди, отъ 14 аршина дължина и 7 арш. широчина, съ принадлежностъ единъ дворъ отъ 4 дюл., при съсѣдитѣ: мѣстото на братията му и отъ тритѣ страни пѣтъ;

2) една нивъ, въ мерата на сѣщото село, въ мѣстността, Бунаръ Чокуру, отъ 25 дюл. при съсѣдитѣ: Мутенъ Али, Ибрамъ Чаушъ, Молла Сюлейманъ и Феизолла;

3) една нивъ, въ сѣщото мѣсто, 20 дюл., при съсѣдитѣ: Молла Хасанъ, Баба Ахмедъ, Чаушооглу Молла Ахмедъ и пѣтъ;

4) една нивъ, въ сѣщата мера, въ мѣстността вехти лозя, отъ 9 дюл., при съсѣдитѣ: Юсеинъ Мехмедовъ, Сазлиоглу Сали, Шатаръ Асанъ и Белберъ Мехмедъ;

5) една нивъ, въ сѣщото мѣсто, отъ 30 дюл., при съсѣдитѣ: Юмеръ Мустафовъ, Ибрамъ Бекирооглу, Чолакъ Асанъ и бранище;

6) една нивъ, въ сѣщата мера, въ мѣстността, Бунаръ Истю, отъ 60 дюл., при съсѣдитѣ: Юсеинъ Ефендиоглу, Велико Кюръ Коновъ, Бекироолу Юмеръ и пѣтъ;

7) едно бранище, въ сѣщата мера, отъ 100 дюл., при съсѣдитѣ: Мехмедъ Феизолла, Молла Мехмедъ Юсеинъ, Караасанскитѣ ниви и вехтитѣ лозя; и

8) една ливада, въ Каменската мера, въ мѣстността, Шиварна, отъ 20 дюл., при съсѣдитѣ: Мехмедъ Феизолла, Асанъ Х. Ибисевъ, дере и селски ниви;

До снеманието на настоящето запрещение, горѣпоменжитѣ имущества не подлѣжатъ на отчуждение.

Никополь, 29 октомврий 1882 год.

Сждебенъ Приставъ: М. Д. Цанковъ.

3—(1515)—3

Видинский сждебенъ приставъ.**ПРИЗОВКА**

№ 1032.

До г-да Абдураманъ Муратовъ, сина Яковли, поржчителитѣ му Молла Фета, Молла Мехмедъ и Молла Еминъ, преждбивший жители Видински, а сега живущий задъ граници.

Съгласно ст. 430, отъ Врѣм. Сжд. Правила, се призовава въ двумѣсеченъ срокъ отъ трикратната публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“ да внесатъ въ сждътъ, съгласно съ изсьлнителний листъ №. 60 отъ 9 юлий 1881 год. издаенъ отъ Видинский окръженъ сждъ въ полза на Видинската сиротска ксса 197,753 гроша въ лира турска 103 гроша остококъ заедно съ досегашната имъ лихва взетото имъ количество 2,000,000 гроша тѣй сѣщо и др. разности и сждебно мито 1088 лева.

Въ противенъ случай ще се пристѣпи съгласно ст. 433 отъ сѣщитѣ правила, къмъ описътъ и оценението на слѣдующитѣ имъ нахосящи се въ залогъ при Видинската сиротска касса имущества а именно:

а) една къща въ гр. Видинъ улица царь Александрова подъ №. 285 до Омеръ и Абдула и Абдурманъ Муратовъ;

б) една мааза въ гр. Видинъ улица царь Блександрова подъ №. 284 до Тодоръ Мумджи и Абдурманъ Муратовъ;

в) една мааза край Дунова подъ №. 265 до Х. Усеинъ;

г) една мааза въ гр. Видинъ улица царь Александрова подъ №. 243 до Абдурманъ Муратовъ;

д) една мааза въ гр. Видинъ улица царь Александрова подъ №. 244 до Аметъ Х. Абдула и Идрисъ Салиовъ;

е) едно праздно мѣсто въ градъ Видинъ улица царь Александрова до Идрисъ Салиевъ и Ахмедъ Х. Абдула;

ж) една табахана въ гр. Видинъ улица Кирилова подъ №. 500 до Ангелъ Димитровъ а Али Вета.

Видинъ, 11 октомврий 1882 год.

Сжд. приставъ: Д. Д. Найденовъ.

3—(1428)—3